

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Právní odpovědnost za ekologickou újmu na úseku ochrany přírody, krajiny a biodiverzity
Diplomant/ka: Lucie K v a s n i č k o v á
Autor posudku: JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Podle mého názoru diplomantka explicitně nepředestřela, jaký cíl si pro svou diplomovou práci stanovila a jakými metodami a postupy jej zamýšlí dosáhnout.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná práce se v zásadě člení na úvod, tři kapitoly a závěr.

Na straně 3 až 6 jsou vymezeny základní pojmy.

Podstatnou část diplomové práce zaujímá kapitola „Právní odpovědnost v oblasti ochrany životního prostředí“ (s. 7 až 53). Subkapitola 3.4 [„Právní odpovědnost za ekologickou újmu“] je postavena na komentáři k zákonu o předcházení ekologické újmy a její nápravě a stati Petry Humlíčkové o právní odpovědnosti za ztráty na životním prostředí. Subkapitola 3.5 [„Právní odpovědnost za ekologickou újmu na úseku ochrany přírody, krajiny a biodiverzity“] čerpá z komentáře k zákonu o předcházení ekologické újmy a její nápravě a stati Petry Humlíčkové o právní odpovědnosti za ztráty na životním prostředí, jakož i z komentáře k zákonu o ochraně přírody a krajiny.

Na straně 54 až 56 je pojednáno o vztahu zákonů č. 167/2008 Sb. a č. 114/1992 Sb.

Lze konstatovat, že v posuzované práci je až příliš velký prostor věnován materii se zvoleným tématem toliko související (tj. právu životního prostředí, právní odpovědnosti jako takové a ekologicko-právní odpovědnosti).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

V předložené práci není úplně snadné rozpoznat vlastní text od převzatých částí (vyskytujících se v hojném počtu). Lze tak sice učinit na základě rozboru stylu, kdy autorčin sloh nadmíru obratný není, ale odborné práce z oboru právo většinou čteme pro obsahovou stránku věci, ne pro potřebu procvičovat se ve filologické analýze.

Citace typu „DAMOHOŘSKÝ, Milan a kol.: *Právo životního prostředí*. 3. vydání. Praha, C. H. Beck, 2010. 678 s.“ jsou použitelné v seznamu literatury, ne však v poznámkách

pod čarou. Diplomantka nepostupovala důsledně v souladu s čl. VI bodem 7 vyhlášky děkana FPR ze dne 3. 9. 2013, č. 34D/2013, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové nebo bakalářské práce.

Větší pozornosti by si zasloužilo i používání interpunkce.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Diplomantka především prezentovala poznatky z několika děl odborné literatury. Vystačila si s *law in books*, na *law in action* se nedostalo. Ohledně zákona č. 167/2008 Sb. autorka – oprávněně – dospěla k truchlivému konstatování: „*podle tohoto zákona není v praxi vůbec postupováno*“ (s. 57).

Kdyby vše běželo jako na drátkách, bylo by to s výkladem tohoto zákona jednodušší. Jelikož je tomu právě opačně, mají to specialisté na uvedený zákon podstatně složitější. Je třeba vysvětlit onu ignoranci zákona ze strany praxe. A to v poměrně širokém kontextu, neboť tu byla do právního řádu České republiky transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 30. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí. Vzhledem k tomu, že diplomantka jasně říká, že „*pro nás má značný význam sblížení a harmonizace národních úprav především na evropské úrovni, která má nesporný vliv na formování naší právní úpravy*“ (s. 57), nebylo by lze spokojit se toliko s vysvětlením, že jsme jako členský stát Evropské unie neměli vyhnoutí, nýbrž je třeba analyzovat opodstatněnost transpozice. Současnému skepticizmu ve vztahu k Unii, kdy její požadavky nejsou už brány jako axiomy, sotva možno čelit jinak než promyšlenou argumentací, nejlépe ke všem důvodům přijetí uvedeného zákona dle důvodové zprávy k jeho vládnímu návrhu [viz Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, V. volební období, tisk 322/0]. K tomu jsou však na straně 57 a 58 diplomové práce jenom neurčité nástřely.

Protože se ukázala přinejmenším jistá problematičnost uvedené úpravy v českém prostředí, měla být podle mého názoru vynaložena větší pozornost otázkám odpovědnosti za ekologickou újmu na úseku ochrany přírody, krajiny a biodiverzity založené jednotlivými „složkovými“ zákony, a to nejen zákonem č. 114/1992 Sb., ale i dalšími zákony jako např. vodním zákonem a lesním zákonem.

Jelikož autorka cíl své práce nevyjevila, těžko spekulovat nad tím, zda jej naplnila. Uzavřít to lze tedy tak, že především pro komplikovanost tématu je možno jej mít na úrovni diplomové práce za zpracovaný. Kdyby se však diplomantka chtěla uvedeným – a bezpochyby velice důležitým – tématem dále zabývat, musela by jej uchopit prohloubeněji, třeba i v intencích požadavků z tohoto posudku.

5. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci obhajoby diplomové práce by se měla diplomantka zaměřit

I. na posun, ke kterému od června 2014 ohledně zvoleného tématu došlo zejména v odborné literatuře, správní praxi, soudní judikatuře, novelách právních předpisů a oblasti legislativních prací,

2. na alespoň dodatečné vysvětlení toho, co mělo být cílem předložené práce a za použití jakých metod a postupů se jej dosahovalo, a

3. na reakci na další náměty a připomínky, které jsou obsaženy v předchozích partiích tohoto posudku.

V Plzni dne 17. 1. 2016

Podpis autora posudku

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra správního práva